

[Gert Petersen.]

kapitalmarkedsråd, som i overensstemmelse med de samfundsøkonomiske hensyn opstiller generelle retningslinjer for den alt for knappe kapitalmængdes anvendelse. Banker, sparekasser, realkreditinstitutter bør med dette formål for øje inddrages i et samarbejde med det offentlige. Der må desuden gennemføres en offentlig repræsentation i alle vore pengeinstitutters ledelser“.

Det sidste agter man altså nu at foreslå. Det er i orden, men det øvrige, dette med de generelle retningslinjer for kapitalmængdens anvendelse, har man hidtil forsømt. Jeg har ikke kunnet spore noget af det i åbningstalen. Det var det, jeg havde nogle kritiske bemærkninger at gøre om, og jeg bemærker mig, at svarende til mine kritiske bemærkninger lyder der jo ros fra den anden side af salen, fordi man ikke kan spore noget af den slags i åbningstalen. Så er der andre ting, som man fra borgerlig side ikke bryder sig om; men altså netop dette.

Dernæst statsministerens betragtninger, hvor jeg ikke kan erklære mig enig i hans syn på fællesmarkedet, men hvor jeg meget gerne vil kvittere for de bemærkninger, statsministeren fremsatte om, at naturligvis må modstandere og tilhængere også kunne samarbejde om mange andre ting; statsministeren gik i øvrigt meget langt i retning af også at fremhæve modstandernes muligheder for og nødvendigheden af, at de gør sig gældende med hensyn til den videre udformning af Danmarks politik, og det er naturligvis noget, som ligesom kan jævne vejen for løsningen af nogle problemer.

Men i øvrigt gjorde statsministeren nogle bemærkninger om erhvervslivet i den nye situation, og dér er jeg ked af, at statsministeren ikke gik ud over det, der stod i åbningstalen. Det kunne han måske ikke, men jeg gentager, at dette med at forbedre afskrivningsreglerne for erhvervslivet og dæmpe den indenlandske efterspørgsel, når det bare står helt generelt i al almindelighed, er ikke synderlig imponerende. Jeg bliver nødt til at komme med endnu et citat, nemlig om afskrivningsreglerne. Jeg citerer:

„Der er næppe tvivl om, at afskrivningsreglerne og mulighederne for skattefri henlæggelse til investeringsfonds i virksomhederne faktisk har haft en positiv

virkning på investeringernes omfang, men det må blot fastslås, at denne virkning er opnået gennem en forholdsvis større skat på den øvrige befolkning og en tvangsopsparing hos forbrugerne i det omfang, monopolprægede brancher har kunnet kalkulere salgspriserne på grundlag af de skattemæssige afskrivninger.“

Og videre:

„Fordelingspolitiske overvejelser og ønsker om at sikre den mest effektive anvendelse af kapitalen gennem et mere smidigt kapitalmarked med større konkurrence om lånemidlerne taler imod en yderligere begunstiggelse af selvfinansieringen for at løse erhvervslivets kapitalproblemer.“

Jeg synes, det er så udmærket, jeg er 100 pct. enig, og jeg er glad for, det er statsministeren, der har skrevet det, blandt mange andre. Der er 5 nuværende ministre, som også har været med til at skrive det, nemlig i rapporten om økonomisk demokrati til LOs kongres. Dér har man altså nogle ganske skarpe bemærkninger at sige om disse afskrivningsregler, og jeg vil endnu en gang advare imod, at man går for langt ad denne vej.

Derimod må jeg naturligvis sige og understrege meget kraftigt, at der var andre ting i statsministerens indlæg, som vi er meget glade for. Vi kan helt åbenbart få et samarbejde i spørgsmålet om udformning af regler vedrørende arbejdsret og arbejderbeskyttelse, hvor vi ser principielt ens på tingene, kunne jeg forstå. Nu nævnte jeg ganske vist også arbejdsformidlingen. Tiden tillader mig ikke at gå ind i detaljer i den sag, men jeg mener, at man bør anlægge de samme hovedprincipper, som jeg gjorde gældende for arbejdsret og arbejderbeskyttelse, på arbejdsformidlingen, og det vil nok sige, at nogle ændringer dér vil være nødvendige.

Lad mig sige til allersidst, at man har sagt meget her om samarbejde. Det er jo en tradition under denne debat, og det kan ikke røre mig så forfærdelig meget, for det oplever man hvert år ved denne tid.

Jeg kan sige, at vi er også indstillet på et sagligt samarbejde om de saglige problemer, men jeg må føje til, at der er også en række principielle problemer, og der er grænser for, hvor meget de kan udvandes. Det mandat, vælgerne har givet os, er vel et mandat i